

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΒΑΪΑ

Ἁγίου Ἐπιφανίου , ἐπισκόπου Κύπρου

Χαίρε μέ ἀσυγκράτητη χαρά, θυγατέρα τῆς Σιών. Απόλαυσε βαθιά χαρά καί ἀναγάλλιασε, ὀλόκληρη τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία. Ἔρχεται πάλι σέ σένα ὁ Βασιλιάς. Ὁ νυμφίος σου ἔρχεται καθισμένος στό πουλάρι, ὅπως σέ θρόνο. Ἄς βγοῦμε νά Τόν προῦπαντήσουμε. Ἄς βιαστοῦμε νά δοῦμε τή δόξα Του. Ἄς προλάβωμε νά τιμήσωμε τόν ἐρχομό Του μέ χαρά. Ἄλλη μιά φορά σωτηρία στόν κόσμο, πάλι ὁ Θεός ἔρχεται γιά νά σταυρωθῆ.

Ὁ Βασιλιάς τῆς Σιών, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, ξαναέρχεται σ' αὐτήν καί χαρίζει πάλι τή σωτηρία στόν κόσμο. Τό φῶς ἄλλη μιά φορά μᾶς ἐπισκέπτεται καί ἡ πλάνη διαλύεται, ἡ ἀλήθεια λουλουδίζει, χορεύει ἡ Ἐκκλησία καί χηρεύει ἡ Συναγωγή. Πάλι ντροπιάζονται οἱ δαίμονες, σκορπίζει ἡ κατάρα, καί πάλι ταράζονται οἱ Ἑβραῖοι, συντρίβεται ὁ δράκοντας, χαίρονται τά Ἕθνη καί ἡ Σιών στολίζεται.

Ἔρχεται ὁ Χριστός καθισμένος στό πουλάρι, ὅπως σέ θρόνο. Ἀναγαλλιάστε οὐρανοί. Ὑμνήστε Ἄγγελοι. Εὐφρανθήτε τά βουνά.

Σκιρτήστε λόφοι. Παφλάστε ποταμοί. Ὁ λαός τῆς Σιών χορέψετε, οἱ Ἐκκλησίες χαρήτε. Ψάλλετε Ἱερεῖς, προφῆτες ἐλάτε πρῶτοι, εὐαγγελιστῆτε μαθηταί, ὑποδεχθῆτε λαοί. Τρέξτε μαζί καί οἱ γέροντες, χορέψετε μητέρες καί τά νήπια τραγουδήστε. Φωνάξτε νέοι, οἱ φυλές μαζευτήτε.

Κάθε πλάσμα, κάθε ὑπαρξη, κάθε τάξη, κάθε τι πού ἀναπνέει, ὅλη ἡ γῆ, κάθε ἀξίωμα, ὅλες οἱ ἡλικίες, ὅλες οἱ ἀρχές τῶν ἐθνῶν, ὅλες οἱ βασιλείες, ἄς ὑποδεχθοῦν βασιλικά τό βασιλιά τῶν βασιλέων, δεσποτικά τῶν δεσποτῶν τό Δεσπότη. Ἄς προσκυνήσωμε, ἄς τραγουδήσωμε θεϊκά τραγούδια στό Θεό τῶν Θεῶν, στόν αἰώνιο νυμφίο θεϊκούς νυφιάτικους χορούς, ἄς χορέψωμε. Χαρούμενοι ἄς ἀνάψωμε τίς χαρωπές λαμπάδες μας, τούς χιτῶνες τῶν ψυχῶν μας, ὅπως ταιριάζει γιά νά τιμήσουμε τόν Θεό, ἄς ἀλλάξωμε. Ἄς ἐτοιμάσωμε ὁμορφα τούς δρόμους τῆς ζωῆς, τά βαῖα τῆς νίκης ἄς κρατήσωμε γιά τό νικητή τοῦ θανάτου. Καί ἄς σείσωμε τούς βλαστούς τῆς ἐλιᾶς στό βλαστό τῆς Μαρίας. Ἀγγελικά ἄς ὑμνήσωμε τό Θεό τῶν Ἀγγέλων. Ἄς κραυγᾶσωμε μαζί μέ τά παιδιά, ὅπως πρέπει στό Θεό. Μαζί μέ τό πλήθος καί ἐμεῖς τήν κραυγή τοῦ πλήθους ἄς ποῦμε: «Ὡσαννά, στόν οὐρανό. Εὐλογημένος αὐτός πού ἔρχεται στ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ».

Ὁ Θεός καί ὁ Κύριος φάνηκε σάν φῶς, ἔλαμψε σ' ἐμᾶς πού καθόμασταν στό σκότος καί τή σκιά τοῦ θανάτου. Ἐφάνηκε ἡ ἐπανόρθωση γιά ὅσους ἔπεσαν, φάνηκε ἡ σωτηρία τῶν αἰχμαλώτων, φάνηκε ἡ ἀνάβλεψη τῶν τυφλῶν, φάνηκε ἡ παρηγορία γιά ὅσους πενθοῦν, φάνηκε ἡ ἀνάπαυση ὅσων κοπιάζουν. Φάνηκε τῶν διψασμένων τό ξεδίψασμα. Φάνηκε ἡ δικαίωση τῶν ἀδικημένων. Φάνηκε τῶν ἀπελπισμένων ἡ λύτρωση. Φάνηκε ἡ ἔνωση τῶν χωρισμένων. Φάνηκε ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν. Φάνηκε ἡ γαλήνη ὅσων εἶχαν βρεθῆ σέ τρικυμία.

Γι' αυτό και ἡμεῖς μαζί μέ τό πλῆθος ἄς φωνάξωμε σήμερα στό Χριστό: «Ὡσαννά», πού θά πεῖ «Σῶσε μας ὁ οὐράνιος Θεός». Ὡ καινούργια πράγματα, θαύματα ἀνέλπιστα! Χτές ὁ Χριστός ἀνέστησε τό Λάζαρο, σήμερα ὁ Ἰδιος βαδίζει πρὸς τό θάνατο. Σέ ἄλλον χτές, σάν Ζωή, τή ζωή ἐχάρισε καί σήμερα ὁ ζωοδότης ἔρχεται στό θάνατο. Χτές ἔλυσε τά σάβανα τοῦ Λαζάρου, σήμερα ἔρχεται νά τυλιχτῆ στά σάβανα ὁ Ἰδιος, θεληματικά. Χτές ἀπό τό σκοτάδι ἔβγαλε τόν ἄνθρωπο.

Σήμερα γιά τόν ἄνθρωπο ἔρχεται νά μπῆ στά σκότη καί τή σκιά τοῦ θανάτου. Χτές, ἕξι μέρες πρὶν ἀπό τό Πάσχα, ζωντανό καί μέ τίς πέντε αἰσθήσεις, τόν τετραήμερο ὁ Τριήμερος, στίς δύο ἀδελφές τόν ἕνα ἀδελφό τους χαρίζει. Καί σήμερα βαδίζει στό Σταυρό. Στή Μαρία τόν τετραήμερο νεκρό χαρίζει, ἐνῶ στήν Ἐκκλησία τριήμερο χαρίζει τόν Ἐαυτό Του ὁ Χριστός. Ἐκεῖ μόνο ἡ Βηθανία θαυμάζει. Ἐδῶ ἐορτάζει ὀλόκληρη ἡ Ἐκκλησία. Ἐορτάζει τήν ἐορτή τῶν ἐορτῶν, ἔχοντας στό μέσο τό βασιλιά τῶν αὐλῶν Δυνάμεων, ὡς Νυμφίο μαζί καί Βασιλιά. Ἐορτάζει ἐορτή, σάν ἐλιά κατάκαρπη στόν κῆπο τοῦ Θεοῦ, πού πυκνόφυλλη πάντα σκιάζει. Ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία ἐορτή, καί εἶναι σάν κρίνο ἀνοιξιάτικο, ὅπου ὁ Χριστός εἶναι τό ἀληθινό κρίνο, τό θαλερό, πού δέν κρίνει ἀλλά σώζει τόν κόσμο. Ὅπου ὁ Χριστός εἶναι τό γιατρευτικό βότανο, πού γιατρεύει ἀληθινά τά πάθη τῶν ἀρρώστων.

Ὅπου ὁ Χριστός εἶναι τό ἀμπέλι πού λέει: «Ἐγώ εἶμαι τό ἀμπέλι τό ἀληθινό.» Ὅπου ὁ ἐλαιώνας ὁ Ὅποῖος ἀληθινά ἐλεεῖ ὅσους ἐλπίζουν σ' Αὐτόν. Ἐκεῖ εἶναι ὅπου ἐβλάστησε ὁ κλάδος ὁ προαιώνιος ἀπό τή ρίζα τοῦ Ἰεσσαί, χωρίς νά καλλιεργήσῃ καί νά σκάψῃ ὁ γεωργός. Ἐκεῖ ὅπου βρίσκεται ἡ ἀέναη πηγὴ. Ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχει Φυσῶν καί Γεῶν, Τίγρις καί Εὐφράτης, ἀλλά Ματθαῖος, Μάρκος, Λουκᾶς καί Ἰωάννης, πού ποτίζουν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τό περιβόλι. Ἐκεῖ ὅπου ὅλη σήμερα ἡ νεολαία, καθὼς ἐλαία κατάκαρπη γεμάτη ἀπό ἐλιές, τόν ἐλεήμονα Χριστό

παρακαλοῦμε. Φυτεμένοι στό κτῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἀνοιξιάτικα μέσα στόν κῆπο Του ἀνθισμένοι, ἐορτάζουμε τήν ἐορτή μας, βλέποντας ὅτι ἔχει ὑποχωρήσει ἡ χειμωνιά τοῦ Νόμου. Γιόρταζε, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὄχι τυπικά καί σωματικά, ἀλλά χορεύοντας χορό πνευματικό. Γιόρταζε τή γιορτή σου, βλέποντας τήν πτώση τῶν εἰδώλων καί ζώντας τή δική σου ἀνάσταση.

Προσθέτω τή φωνή μου στήν ἱερή καί ἰσχυρή φωνή τοῦ Παύλου: «Πέρασαν τά παλιά• ὅλα ἰδού, ἔχουν γίνει καινούργια». Ἀλλά καί ἀνέλπιστα. Γι' αὐτό χαρῆτε, χαρῆτε, νεολαία τοῦ Χριστοῦ. Εἶστε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γιόρταζε, ἡ Ἐκκλησία, ἡ κόρη τοῦ Θεοῦ καί ἀγαλλίασε. Δική σου εἶναι ἀκέραια ἡ δόξα, γνήσια κόρη τοῦ βασιλιᾶ Χριστοῦ. Καί δέν εἶσαι ἡ χήρα κάποιου ἀλλά τοῦ Θεοῦ ἡ σύζυγος, πού ἀνθίζεις, ὄχι στ' ἀριστερά τοῦ Θεοῦ γιά τούς εἰδωλολάτρεις, ἀλλά στά δεξιά.

Εἶσαι τό λουλούδι τῆς θεογνωσίας. Δέν σέ μολύνει αἷμα δουλικό, ἀλλά τοῦ Θεοῦ τό Αἷμα σέ σφραγίζει. Δέν λατρεύεις τόν Ὠβήλ ἀλλά τόν Ἐμμανουήλ. Δέν ἀνυμνεῖς τήν Τρωάδα ἀλλά τήν Τριάδα. Δέν τιμᾶς τόν Πλάτωνα παρά τόν Παντοκράτορα Θεό μας. Δέν τιμᾶς τόν ἀλεξίκακο Ἡρακλῆ, ἀλλά τόν Παράκλητο, τόν ποιητή τῶν ὅλων. Δέν προσκυνεῖς τόν Ἀριστοτέλη πού σ' ἔκαμε σοφό, ἀλλά τόν Θεό πού σ' ἔσωσε γιά ὅλους τούς αἰῶνες. Ἐπεσε ὁ Κρόνος γιάτί προσέλαβε σάρκα ὁ Θεός Λόγος. Δέν γεννήθηκε μέ συνέργεια ἀνδρός ἀλλά γεννήθηκε μέ δύναμη Θεοῦ ἀπό τή Μαρία. Προσέξτε τή χάρη τῆς ἡμέρας. Δῆτε τή λαμπρότητα τῆς ἐορτῆς. Χαῖρε λοιπόν καί ἀγαλλίασε, τῆς Σιών κόρη. Γέμισε εὐφροσύνη καί ἀναγάλλιασε ὅλη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ.

Γύρισε γύρω τά μάτια σου καί κοίταξε μαζεμένα τώρα, τά σκορπισμένα πρῶτα στά ἔθνη παιδιά σου. Δές τῆς γιορτῆς τήν εὐλάβεια. Δές τοῦ λαοῦ

τούς σύμφωνους ὕμνους. Δές ὅλες τίς γλῶσσες ἑνωμένες, ὅλα τὰ στόματα σάν νά ἔναι ἓνα νά ἀναπέμπουν δοξολογικά τόν ἴδιο ὕμνο. Δές τὰ πρόβατα πού πρῶτα εἶχαν ξεγλιστρίσει ἔξω ἀπό τήν πόρτα σου νά εἶναι τώρα στήν ἀγκαλιά σου. Ἄκουσε τῶν ἐθνῶν τήν ἐπιφήμιση, πού εἶναι τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων ἡ μίμηση. Πρόσεξε τήν ἀρμονία τῶν ἀγγελικῶν χορῶν. Πρόσεξε ἀνθρώπων πλῆθος πού μοιάζει μέ παρατάξεις Ἀγγέλων. Θεώρησε τούς ψαλμούς σάν ὕμνους Ἀγγέλων καί τὰ παιδιά σάν ἄκακα ἀρνάκια πού ψάλλουν στό Χριστό καί λένε: «Ὡσαννά στόν οὐράνιο Θεό. Εὐλογημένος Αὐτός πού ἔρχεται.» Μαζί τους χτύπησε χαρούμενα καί πανηγυρικά καί τό χέρι σου καί φώναξε μέ καθαρή καί λιονταρήσια φωνή λόγους ἐόρτιους καί εὐχαριστήριους. Ἴδου ἐγώ καί τὰ παιδιά πού μοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, σ' ἐμένα πού ἦμουν κάποτε ἄτεκνη καί ἀσήμαντη στεῖρα. Εὐλογημένος Αὐτός πού ἦρθε, ἀλλά καί πού ἔρχεται στ' ὄνομα τοῦ Κυρίου. Θεός μας καί Κύριος εἶναι καί φάνηκε γιά μᾶς Αὐτός πού ἔρχεται καί πού ὁ κόσμος ὀλόκληρος δέν μπορεῖ νά Τόν περικλείσει.

Εὐλογημένος Αὐτός πού ἔρχεται χωρίς νά ἀπομακρύνεται ἀπό τόν οὐρανό. Εὐλογημένος ἅς εἶναι Αὐτός πού ἔρχεται ὡς ἄνθρωπος, καί πού θά ἔρθει πάλι ὡς Θεός. Εὐλογημένος Αὐτός πού ἦρθε σ' ἐμένα συμβολικά καβαλλικεύοντας σέ γαῖδουράκι σάν νά ἔταν πάνω σέ Χερουβίμ. Ἄκουσε τί μᾶς λέει ὁ ἱεροκήρυκας Εὐαγγελιστής τῆς ἐορτῆς. Ὅταν πλησίαζε ὁ Κύριος στή Βηθφαγή καί στή Βηθανία, κοντά στό βουνό πού λέγεται τῶν Ἐλαιῶν, ἔστειλε δύο ἀπό τούς μαθητάς Του παραγγέλλοντάς τους: «Πηγαίνετε στό ἀπέναντι χωριό καί καθώς μπαίνετε θά βρῆτε γαῖδουράκι δεμένο. Λύστε το καί φέρτε το ἐδῶ.» Ἐκαμαν οἱ Μαθηταί ὅπως τούς παράγγειλε ὁ Ἰησοῦς. Ἐστρωσαν τὰ ροῦχα τους στό γαῖδουράκι καί καβαλλίκεψε ὁ Ἰησοῦς. Καί ὅταν ἔφτασε στους πρόποδες τοῦ βουνοῦ, ὁ κόσμος πού εἶχε συναχθῆ γιά τήν ἐορτή, πῆραν κλαδιά φοινίκων καί βγῆκαν νά ὑποδεχοῦν τόν Ἰησοῦ. Καί ὅσοι πήγαιναν μπροστά καί ὅσοι

ἀκολουθοῦσαν φώναζαν: «Ὡσαννά στό γιό τοῦ Δαυῖδ, εὐλογημένος Αὐτός πού ἔρχεται στ' ὄνομα τοῦ Κυρίου.»

Αὐτή εἶναι ἡ Δεσποτική παρουσία στήν παροῦσα ἑορτή μας. Αὐτή εἶναι ἡ παλαιά καί ἡ νέα παραμονή στήν Σιών τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων. Αὐτή εἶναι ἡ πανηγυρική καί πάνδημη ἔλευση τῆς σημερινῆς ἡμέρας τοῦ Δημιουργοῦ τῶν ὄλων. Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, τώρα, ὅλο τό πλήθος πού ἦρθαμε στήν ἑορτή, ἄς βγοῦμε νά Τόν ὑποδεχτοῦμε, ὄρατοί καί ἀόρατοι ἑορτασταί, οἱ προφῆτες πού προηγοῦνται χρονικά, καί οἱ διδάσκαλοι καί ὅσοι ἀκολουθοῦν τό γαιῖδουράκι, ὅλοι ὅσους δένει ἀναμεταξύ τους ἡ πίστη στό Θεό.

Σήμερα τά οὐράνια μέ τά ἐπίγεια καί τά καταχθόνια μαζί ἄς ψάλλουν. Κάθε στόμα καί πνεῦμα ἄς ἀνοίξη γιά τή δοξολογία τοῦ Θεοῦ. Τά Χερουβίμ βροντοφωνῆστε: «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Τρισάγιος, Σαβαώθ• ἀπό τή δόξα Του γεμᾶτος ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ.» Σεραφεῖμ, ὑμνῆστε, προφῆτες, κηρύξτε. Ἄς λέη ὁ ἄλλος: «Χαῖρε, Κόρη τῆς Σιών, διαλάλησε, Κόρη τῆς Ἱερουσαλήμ.» Καί ὁ ἄλλος ἄς κραυγάση ἀτενίζοντας τό βασιλέα Χριστό: «Ἴδού τό ἀρνί τοῦ Θεοῦ, πού σηκώνει τήν ἁμαρτία τοῦ κόσμου.» Κι ἄλλος ἄς διαλαλήση γιά τόν Ἴδιο τόν Κύριο: «Αὐτός εἶναι ὁ Θεός μας• δέν θά σταθῆ ἄλλος κοντά Του.» Καί κάποιος ἄλλος ἄς προσθέση: « Ἴδού ὁ ἄνθρωπος μαζί καί Θεός, Ἀνατολή εἶναι τό ὄνομά Του.» Καί ὁ Δαυῖδ ἀτενίζοντας τό Χριστό πού προῆλθε ἀπό τή γενιά του, ἄς ψάλλη: « Εἶναι Θεός καί Κύριός μας καί παρουσιάστηκε γιά μᾶς.» Κάποιος ἄλλος τό γόνυ κλίνοντας ἄς πῆ στό Χριστό: «Ὀλόκληρη ἡ γῆ ἄς σέ προσκυνήση.» Καί ἄλλος ἄς προτρέψη τούς λαούς: «Συγκροτήστε γιορτή στόν ἴσκιό ὡς τίς ἄκρες τοῦ θυσιαστηρίου.»

Ἔτσι γινόταν παλαιά ὁ ἐρχομός τοῦ Κυρίου μας μέ τό πουλάρι στή Σιών. Πάνδημη ὁμόνοια, οἱ χοροί τῶν Πατέρων, τῶν δικαίων ὁ λαός, τά

πνεύματα τῶν προφητῶν, τά παιδιά τῶν Ἑβραίων, τά νήπια τῶν μητέρων, τά πλήθη τῶν Ἀγγέλων. Ἄλλοι ἄπλωναν τίς φτεροῦγες τους, ἄλλοι κρατοῦσαν τά βάρια κι ἄλλοι ἀκολουθοῦσαν. Τοῦτοι ἔκοβαν κλαδιά, ἐκεῖνοι ἔπλεκαν στεφάνια, αὐτοί ἔλυναν τό γαῖδουράκι, ἄλλοι ἔστρωναν τά ροῦχα τους, ἄλλοι ἄνοιγαν τίς πύλες κι ἄλλοι καθάριζαν τού δρόμους. Αὐτοί ἐτοιμάζαν τό γαῖδουράκι κι ἐκεῖνοι διαλαλοῦσαν τή νίκη, ἄλλοι κουνοῦσαν τά κλαδιά κι ἄλλοι ἔλεγαν στά νήπια: «Ὑμῆστε, παιδιά, τό Κύριο». Τά παιδιά ἀποκρίνονταν: «Ὡσαννά, εὐλογημένος Αὐτός πού ἔρχεται στό ὄνομα τοῦ Κυρίου.» Ὡ καινούργια πράγματα κι ἀνέλπιστα θαύματα τῆς ἑορτῆς. Τά παιδιά σάν θεολόγοι χαρακτηρίζουν ὡς Θεό τό Χριστό καί οἱ ἱερεῖς τόν ὑβρίζουν. Τόν προσκυνοῦν παιδιά πού θηλάζουν, καί δείχνουν ἀσέβεια οἱ διδάσκαλοι. Τά παιδιά τραγουδοῦν «Ὡσαννά» καί οἱ Ἑβραῖοι κραυγάζουν νά σταυρωθῆ. Αὐτά ἔρχονται μέ τά βάρια στό Χριστό κι ἐκεῖνοι Τόν ζυγώνουν μέ μαχαίρια. Αὐτά κόβουν κλαδιά κι ἐκεῖνοι ἐτοιμάζουν τό ξύλο τοῦ Σταυροῦ. Τά παιδιά στρώνουν τά ροῦχα τους στό Χριστό καί οἱ ἱερεῖς σκίζουν τά ροῦχα τοῦ Χριστοῦ.

Τά παιδιά ἀνεβάζουν τό Χριστό στό γαῖδουράκι κι οἱ γέροντες ἀνεβάζουν τό Χριστό στό Σταυρό. Τά παιδιά προσκύνησαν τά πόδια τοῦ Χριστοῦ κι ἐκεῖνοι κάρφωσαν μέ τά καρφιά τά πόδια τοῦ Χριστοῦ. Τά παιδιά Τοῦ ἀφιερώνουν τόν ὕμνο κι αὐτοί Τοῦ προσφέρουν τό ξίδι. Τά παιδιά τήν τιμή καί τή χολή ἐκεῖνοι. Τά παιδιά κουνοῦν τά βάρια κι αὐτοί μέ τή ρομφαία Τόν τρυποῦν. Τά παιδιά ὕμνοῦν τό Χριστό πάνω στό πουλάρι κι αὐτοί Τόν ἀναβάτη τοῦ πουλαριοῦ πουλοῦν. «Τό βόδι κατάλαβε τόν Κύριό του, ὅταν πλησίασε στή φάτνη Του κι οἱ λαοί ἀναγνώρισαν τόν κατακτητή τους. Ὁ Ἰσραήλ μόνο δέν ἀναγνώρισε τό Χριστό τό Θεό του.»

Οἱ ἄγριες κάποτε φυλές, θεοφίλητες ἔγιναν, οἱ ἄνομοι ἔννομοι καί οἱ ἔννομοι παράνομοι. Ἄς εἶναι. Δέν ντράπηκες τούς προφήτες, σκότωσης τούς ἱερεῖς, διέστρεψες τίς Γραφές, κατέλυσες τό Νόμο, καταπρίονισες

τούς δικαίους, ἀψήφησες τό Μωυσῆ, κατέσφαξες τούς γιούς, ἐβεβήλωσες τό Ναό, παράτησες τό Θεό, δέν ἐπίστεψες στό Χριστό, ἐξευτέλισες τά θαύματα, δυσπίστησες γιά τό Λάζαρο, δέν ἐπίστεψες στους τυφλούς πού ξαναβρῆκαν τό φῶς τους. Καλά ὅλα αὐτά. Τί ἔχεις ὅμως νά πῆς γι' αὐτά τά παιδιά; Τί δογματίζεις γιά τόν ὕμνο τῶν νηπίων; Πές μου ποιός τά ἐφώτισε; Ποιός τά ἐδίδαξε; Ἡ ποιός τά παρώτρυνε καί τούς ἔδωσε τή γνώση; Ποιός ξαφνικά στ' ἀμάθητα παιδιά ἔδωσε τό λόγο, ἂν ὄχι ὁ Χριστός ὁ προαιώνιος Λόγος; Τώρα οἱ νέοι καί τά παιδιά καί τά νήπια, πού μέ τό ἓνα χέρι κρατοῦν τό μητρικό μαστό, τόν ἀγγελικό ὕμνο ἀναμέλπουν. Κρατοῦνε τό μαστό μέ τό ἓνα χέρι καί μέ τό ἄλλο κουνοῦνε τά κλαδιά στό Χριστό. Τά παιδιά, ἡ φύση χωρίς νά ἔχη πείρα τοῦ λόγου, θεολογοῦν: ἀμέσως τό λόγο τόν προφητικό, τῶν Ἀγγέλων τόν ὕμνο προσφέρουν, σάν δῶρο στό Θεό καί κραυγάζουν : «Ὡσαννά στόν οὐρανό. Εὐλογημένος Αὐτός πού ἔρχεται στό ὄνομα Κυρίου.

Εἶναι ὁ Θεός καί Κύριός μας κι ἦρθε γιά μᾶς.» Μέσα στό ξέσπασμα τῆς χαρᾶς καί τῆς ἐορτῆς, παίρνοντας θάρρος ἀπευθύνω τίς ἐρωτήσεις μου σ' αὐτά τά ἔνθεα παιδιά. Τί λέτε, παιδιά τοῦ Θεοῦ, τοῦ Θεοῦ ὕμνολόγοι. Πῶς συγχρονίζετε τίς φωνές σας μέ τόν ὕμνο τῶν Χερουβίμ; Καί πῶς, ἐνῶ σάν ἄνθρωπο βλέπετε τό Χριστό στό γαῖδουράκι, κραυγάζετε ὅπως ταιριάζει στό Θεό «Ὡσαννά στόν οὐράνιο»; Ναι, μᾶς λένε τά παιδιά μέ τή θεία γλῶσσα. Στό γαῖδουράκι κάθεται ὁ Χριστός, χωρίς νά ἀπομακρύνεται καθόλου ἀπό τόν πατρικό κόλπο. Στό γαῖδουράκι κάθεται, ἀλλά τό θρόνο τῶν Χερουβίμ δέν ἐγκαταλείπει. Ἀλλά Αὐτός ὁ ἔνσαρκος πού ζεῖ ἀνάμεσα στους θνητούς, ὁ Ἴδιος συγχρόνως καί στόν οὐρανό ὑπάρχει ἀληθινός Θεός, ὁ Κύριος τῶν πάντων, τοῦ κόσμου, τῶν ἐθνῶν. Εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός καί ὁ δωρητής.

Εἶναι ὁ δημιουργός καί ὁ ὁδηγός καί ὁ Σωτήρας ὅλων. Αὐτός κάμει τήν εἴσοδό Του στήν κάτω Ἱερουσαλήμ καί δέν ἀπομακρύνεται ἀπό τήν

άνωτέρω. Αὐτός εἶναι ὁ δημιουργός τῶν αἰώνων. Ἔρχεται ἀπό τήν
αἰωνιότητα καί πορεύεται στήν αἰωνιότητα. Αὐτός εἶναι ὁ ἄριστος
δημιουργός τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτός βαδίζει στή θάλασσα σάν νά εἶναι στή γῆ.
Αὐτός τυλίγει τή θάλασσα μέ τήν ὀμίχλη. Αὐτός ἔβαλε κορωνίδα τοῦ
κόσμου τόν ἄνθρωπο. Αὐτός ἐρύθμισε τά ὄρια τῶν θαλασσῶν. Αὐτός
ἄπλωσε τή γῆ μετέωρη στό κενό. Αὐτός φρόντισε τήν ὁμορφιά τῶν
λουλουδιῶν. Αὐτός ἄπλωσε σάν ροῦχο τόν οὐρανό καί μέ λαμπρά τόν
ἐστόλισε ἀστέρια. Αὐτόν τρέμουν τά Χερουβίμ καί τά Σεραφείμ
φοβοῦνται. Αὐτόν ὑμνεῖ ὁ ἥλιος καί δοξολογεῖ ἡ σελήνη. Αὐτόν ψάλλουν
τά ἄστρα κι ὑπηρετοῦν οἱ πηγές. Αὐτόν φοβοῦνται οἱ ἄβυσσοι, μπροστά
Του τά τάρταρα δειλιάζουν.

Σ' Αὐτόν ὑπακούουν τά θηρία τῆς θάλασσας κι οἱ δράκοντες τρέμουν.
Αὐτόν ὑπηρετοῦν οἱ βροχές καί τά πνεύματα σέβονται. Αὐτός ἔδωσε στόν
κάθενα τό φυσικό του, ἐδημιούργησε τά πλάσματα, χῶρισε τίς τάξεις.
Αὐτός εἶναι ὁ Δημιουργός τῶν ὄντων τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ, ὁ Θεός καί
Κύριός μας. Σ' Αὐτόν ἀνήκει ἡ δόξα καί ἡ δύναμη στούς αἰῶνες. Ἀμήν.

Πηγή: Ἱερά Μονή Αγίου Ἰωάννου Καρέα

Επιμέλεια: π. Στέφανος Κωστόπουλος

(Καθεδρικός Ἱερός Ναός Αγίας Τριάδος Βύρωνος)